

Udtryk gennem Kongen. At dette sker, det er altsaa parlamentarisk korrekt. Jeg ønsker derfor skarpt at understrege, at mellem de Faktorer, der under den nuværende Situation have *Ret* og have *Pligt* og have *Ansvar*, findes ikke mindst Kroens Bærer. Og jeg tør tilføje, at den Maade, hvorpaa han løser sin Del af Opgaven, vil kunne blive af Betydning for Kongemagtens fremtidige Stilling her i Landet.

Til Slutning skal jeg kun gøre en Bemærkning om det af Flertallet fremsatte Forslag til Beslutning. Jeg vilde have anset det for værdigst for det danske Folketing, om vi under den nuværende Situation havde set dette, at alle Partier havde enedes om et Forslag til Beslutning, men Splittelsen er jo det Vaabenmærke, hvorunder vi leve i dette Land paa alle Omraader, saa det havde vel været utænkeligt at forsøge derpaa. Jeg vil sige overfor Socialdemokratiets Forslag, at jeg finder ikke, at Tiden er inde til at vedtage Beslutninger, der have Karakter af fuldstændige Partiprogrammer, og jeg vil sige til Højres Forslag til Beslutning, at efter de Udtalelser, det ærede Medlem for Assens (Berntsen) fremsatte i Slutningen af sin Tale i Gaar, forekommer det mig, at Højre maa kunne tage sit Forslag tilbage. Hvad Flertallets Forslag angaar, vilde det sikkert have været rigtigere, som Situationen er, at man havde anerkendt denne Situation fuldt ud, men det forekommer mig rigtignok ogsaa efter den ærede Ordførers Udtalelser i Gaar, at man ikke anerkender den fuldt ud, at man ikke helt er klar over, hvor dyb og vidtrækkende og skarp den i Virkeligheden er. Det forekommer mig, at man havde gjort rigtigere i at anerkende dette og derfor ogsaa rigtigere i at udtale sin Villighed til *at støtte* en Regering, der kan føre os ud af Uføret, end at udtale et Ønske om en Regering, der *støtter sig* til Flertallet her i Salen. Men da det hidtidige Regeringsflertal — saaledes som jeg tror, jeg har paavist i mine Udtalelser — hverken har Krav paa eller Pligt til at danne Regering, saa betyder dette Udtryk i Beslutningen jo ikke mere end et selvfølgeligt Ønske om, at den kommende Regering vil kunne støtte sig ikke til et Mindretal, men til et Flertal her i Tinget og til den offentlige Mening udenfor dette Ting.

Flertallet her i dette Ting kan sikkert blive stort for en Regering, der ikke paa noget Punkt er Udtryk for Hensynet

til Partiinteresser i den nuværende Situation, men opfylder de Krav, som hele denne Situation ret forstaaet indebærer, og de Fordringer, som maa stilles til en saadan Regering baade i moralsk og i saglig Henseende, saa at den saavel i sig selv som i sine Formaal er egnet til at højne Landets Anseelse ikke blot indadtil, men ogsaa udadtil. Thi det vil jeg dog slutte med at sige, at ikke mindst vor Stilling udadtil i Øjeblikket er af den Art, at det med Hensyn til Regeringens Sammensætning ikke er Partiinteresser, der skulle varetages, men et nationalt Krav, der skal opfyldes.

Konseilspræsidenten (J. C. Christensen): Skønt denne Forhandling ikke kan have noget særlig hyggeligt Præg, har jeg dog længtes efter, at den skulde komme. Jeg har fundet det rigtigt, at vi saa snart som muligt fik denne Forhandling, for at navnlig de Beskyldninger, som have været fremme, kunde blive fremsatte her i Tinget, og jeg for mit Vedkommende kunde komme til at staa overfor dem. Jeg saarer jo ikke nogen ved at sige, at jeg har foranlediget dette Forslag til Beslutning fremsat her, fordi det stod mig klart, at vore Vælgere vilde ønske snart at høre her fra Rigsdagen, og det stod mig ligeledes klart, at det vilde være godt for Folketinget selv ved en Afstemning at give til Kende, hvorledes Tinget er stillet til hele den Situation, som har udviklet sig.

Det kan jo ikke være andet, end at en Forbrydelse som den, vi have været Vidne til, gør et stærkt Indtryk paa vort Folk. Det er med den, som naar man skærer sig dybt og alvorligt med en skarp Kniv; straks mærker man ikke saa meget til Smerten, men snart stiger den, Dag for Dag bliver den værre, og kommer der Smuds og Urenhed til, kan der endogsaa blive Fare for Betændelse og farlige Sygdomme.

Nu er det saa — naar jeg siger det, siger jeg det ikke som en Bebrejdelse til nogen her i Tinget, for jeg erkender, at den Forhandling, som fandt Sted her i Gaar, var en efter Omstændighederne harmløs Forhandling —, men det er jo saa, at der siden den 8. September har været gjort stærke Forsøg paa at udnytte, hvad der er sket, i partipolitisk Interesse, og der har navnlig været gjort stærke Forsøg paa at angribe Regeringen og særlig Konseilspræsidenten for Medskyld eller, om ikke just Medskyld, saa dog Medviden